

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 222/2016
15.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ф.И., због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног Ф.И., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 332/11 од 06.12.2011. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 3396/12 од 20.02.2014. године, у седници већа одржаној дана 15.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног Ф.И., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 332/11 од 06.12.2011. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 3396/12 од 20.02.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 332/11 од 06.12.2011. године, између осталих окривљени Ф.И. оглашен је кривим због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од три месеца као главну казну у коју му се урачунава време проведено у притвору од 05.02.2011. године до 09.03.2011. године и на новчану казну у одређеном износу од 150.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, као споредну казну, а уколико окривљени у остављеном року не плати новчану казну иста ће се заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Том пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка плати износ од 2.400,00 динара, а на име паушала износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде, док је оштећени Ш.М. упућен на парнични поступак ради остваривања имовинско-правног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 3396/12 од 20.02.2014. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Нишу и делимичним усвајањем жалбе

пуномоћника оштећеног преиначена је пресуда Основног суда у Нишу К 332/11 од 06.12.2011. године у делу одлуке о казни тако што је између осталих окривљени Ф.И., због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. у вези члана 33. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 05.02.2011. године до 09.03.2011. године и на споредну новчану казну у одређеном износу од 150.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени у остављеном року не плати новчану казну иста ће бити замењена казном затвора и то тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, док су жалба браниоца и у преосталом делу жалба пуномоћника оштећеног одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је окривљени Ф.И., због битне повреде одредаба кривичног поступка и „права загарантована Уставом Републике Србије“, са предлогом да Врховни касациони суд правноснажну пресуду преиначи тако што ће одредити да је новчану казну дужан да плати у року од три месеца од дана истека казне затвора на чијем издржавању се налази.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости окривљеног Ф.И., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости окривљеног Ф.И. је недозвољен.

Наиме, како је одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је одредбом члана 483. став 3. ЗКП прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца, то је Врховни касациони суд нашао да окривљени није овлашћен да сам поднесе захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке, већ да је овлашћен да то учини искључиво преко свог браниоца, због чега је захтев за заштиту законитости окривљеног Ф.И. као недозвољен одбацио.

Руковођен изнетим разлозима, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.